

Joan Furriols

17 obres sense títol

Sense títol 2012, suro, ferro i fusta, mesures variables

Inauguració dijous 2 de juny de 2016
a partir de les 19 h

Joan Furriols (Vic, 1937) hauria de ser considerat, sense cap mena de dubte, com un dels artistes més destacats de l'art català d'avantguarda. En canvi, encara és un gran desconegut; no només entre el gran públic, sinó entre els col·leccionistes i aficionats a l'art. La seva obra ha seguit, al llarg dels anys, el fil de l'evolució de les diverses tendències de la segona meitat del segle XX, sense haver estat mai a primera línia, i fins i tot podríem dir que sense sortir de casa. Durant molts anys, especialment en el nostre país, dedicar-se a l'art no era una cosa fàcil i Furriols va haver de compaginar l'activitat artística amb el desenvolupament del negoci familiar. Des dels seus inicis, cap als anys 50, es va sentir atret per tots aquells artistes que obrien nous camins, i va participar en les diverses activitats que es van organitzar al Cercle Maillol, a l'Institut Francès de Barcelona, i al Club 49. La seva obra es va exposar en els Salons d'Octubre, al costat de la d'artistes com Joan Ponç, Josep Guinovart, Antoni Tàpies, Josep Mª de Sucre, Enrique Tàbara i Romà Vallès, entre altres. Furriols s'ha dedicat al seu art d'una manera més privada que altres artistes, però amb una constància i un rigor de tal magnitud, que el conjunt de la seva obra és extens i sòlid, i ens revela un artista d'una dimensió destacable.

Sense títol 1960, planxa de ferro, 41 x 45 cm

En aquesta exposició, formada per *17 obres sense títol*, hem volgut mostrar no només els treballs recents de Furriols, sinó també alguns d'anteriors, que ajuden a comprendre el particular rerefons de la seva poètica, i la coherència de la seva trajectòria. És una artista que encara s'ha de donar a conèixer, i per la seva vigència, creiem que és imprescindible mostrar algunes de les obres anteriors. L'obra de Furriols és difícil de classificar en una disciplina

Sense títol 1994, vidre, suro, fusta i pigment, 20,5 x 45,5 x 16,5 cm

concreta, però respon des del principi als seus plantejaments estètics i conceptuals. Constitueix una reflexió contínua sobre l'espai i els seus límits, sobre el temps i el seu transcórrer. I tot plegat a través d'un altre dels eixos del seu treball: l'ordre; entès com a la disposició dels elements que configuren l'obra. El seu procés d'investigació el porta a utilitzar i intervenir en els materials més diversos, a perforar planxes de ferro, a realitzar incisions sobre fusta, i a plegar papers de qualitats diferents. El resultat presenta un espai transfigurat, que tant pot ser real com metafísic. En les seves obres objectuals, construïdes com si es tractessin de natures mortes, Furriols atorga una nova vida als objectes que, anant més enllà de l'obvietat, esdevenen profundament enigmàtiques.

El conjunt de l'obra de Joan Furriols, gaudeix d'una naturalesa fràgil i íntima, potser fruit del seu treball silenciós i solitari. La seva poètica ens transmet una austeritat greu, no exempta de transcendència. Se'l podria relacionar amb el minimalisme, l'espacialisme o l'essentialisme poètic. Recentment s'ha pogut veure en tres exposicions retrospectives: *Joan Furriols. Pensar amb l'espai* organitzada per diverses entitats de Vic l'any 2007, *Joan Furriols, el lloc del temps*, Centre d'art Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, 2010, i *El sentit del buit*, Museu de Montserrat, 2013.

L'exposició: **Joan Furriols, 17 obres sense títol**, estarà oberta fins l'1 d'octubre de 2016 (agost tancat)
Per a més informació contactar amb Anna Belsa: anna@elquadernrobot.com

